

Н.М. ВОЛОСНІКОВА, Ф.В. АБРАМОВ., В.В. ЯЦИНА**ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ТА МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ У СФЕРІ МИРУ ТА БЕЗПЕКИ**

Стаття присвячена аналізу глобальних викликів у контексті міжнародних відносин у сфері миру та безпеки, зокрема з урахуванням сучасних геополітичних та соціально-економічних трансформацій. Автори досліджують вплив глобальних викликів на функціонування міжнародної безпеки, зокрема акцентуючи увагу на зміні пріоритетів міжнародних організацій у відповіді на новітні загрози, що постають перед світовим співтовариством. Особливу увагу приділено ролі міжнародних організацій, таких як Організація Об'єднаних Націй, Європейський Союз, НАТО, а також неурядових організацій у формуванні стратегії миротворчості, превентивної дипломатії та гуманітарної допомоги в умовах збройних конфліктів. У статті також детально аналізується вплив війни в Україні на міжнародні відносини та механізми забезпечення безпеки на глобальному та регіональному рівнях. Привернута увага до важливості ефективної координації міжнародних зусиль у сфері підтримки суверенітету держави, захисту прав людини та забезпечення мирного врегулювання конфліктів. В умовах війни в Україні міжнародні організації відіграють важливу роль у забезпеченні гуманітарної допомоги, контролю за дотриманням міжнародного права та сприянні процесу примирення. Розглядаються можливості для розвитку нових моделей міжнародної співпраці, що враховують потреби держав, які опинилися в умовах збройних конфліктів, а також важливість міжнародної солідарності у забезпеченні стабільності та безпеки в глобальному вимірі. Стаття підкреслює, що ефективне реагування на глобальні виклики вимагає від міжнародних організацій швидкої адаптації до нових умов, розвитку нових форм співпраці, а також покращення механізмів реагування на загрози, що виникають у світовій політиці. Оцінка ролі міжнародних організацій у сучасному світі дозволяє створити більш точне уявлення про їх місце та роль у формуванні нової системи міжнародних відносин, де взаємодія між державами та міжнародними інститутами стає ключовою умовою для забезпечення миру та безпеки.

Ключові слова: глобальні виклики; міжнародні відносини; мир і безпека; міжнародні організації; гуманітарна допомога; збройні конфлікти; Україна; міжнародне право

N. VOLOSNIKOVA, F. ABRAMOV, V. YATSYNA**LOGISTICS SYNERGY AND SECURITY SYSTEM FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN GLOBAL HAZARDS**

This article focuses on the analysis of global challenges in the context of international relations, particularly in the areas of peace and security, considering current geopolitical and socio-economic transformations. The authors explore the impact of global challenges on the functioning of international security, with a special emphasis on the evolving priorities of international organizations in responding to emerging threats faced by the international community. The role of international organizations, such as the United Nations, the European Union, NATO, and non-governmental organizations, in shaping strategies for peacebuilding, preventive diplomacy, and humanitarian aid in the face of armed conflicts is critically examined. The article also provides a detailed analysis of the ongoing war in Ukraine and its implications for international relations and security mechanisms at both global and regional levels. Attention is drawn to the importance of effective international cooperation in supporting state sovereignty, protecting human rights, and ensuring peaceful conflict resolution. Amid the war in Ukraine, international organizations play a crucial role in providing humanitarian assistance, monitoring compliance with international law, and facilitating reconciliation processes. The article explores the potential for developing new models of international cooperation that address the needs of countries embroiled in armed conflicts, highlighting the importance of international solidarity in ensuring global stability and security. Furthermore, the study emphasizes that responding effectively to global challenges requires international organizations to adapt swiftly to new circumstances, develop innovative forms of collaboration, and improve mechanisms for addressing emerging threats in global politics. The assessment of the role of international organizations in the contemporary world enables a more precise understanding of their place and function in shaping a new system of international relations, where the interaction between states and international institutions becomes a key condition for maintaining peace and security. In light of the ongoing geopolitical crises, including the war in Ukraine, the article advocates for a reevaluation of the international security architecture, proposing concrete measures for enhancing global peacekeeping efforts. It stresses the need for further strengthening multilateral frameworks and improving the coordination of actions to tackle shared global security concerns such as terrorism, climate change, and the proliferation of weapons.

Keywords: global challenges; international relations; peace and security; international organizations; humanitarian aid; armed conflicts; Ukraine; international law; multilateralism; global peacekeeping

Вступ. Сучасний етап розвитку міжнародних відносин визначається складними геополітичними процесами, зокрема боротьбою України за незалежність та суверенітет у контексті військової агресії росії. Повномасштабне вторгнення мало руйнівний вплив не лише на внутрішню стабільність країни, але й на систему міжнародної безпеки загалом. У цих умовах міжнародне співтовариство змушене переглядати пріоритети у сфері безпеки, реагуючи на нові виклики та загрози. Значну роль у цьому процесі відіграють міжнародні організації, союзницькі альянси та механізми багатосторонньої дипломатії, що спрямовані на підтримку України та зміцнення глобальної безпекової архітектури.

Міжнародна взаємодія у сфері безпеки зазнає суттєвих трансформацій, оскільки традиційні методи врегулювання конфліктів виявляються недостатніми в умовах сучасних гібридних загроз. Інформаційна революція, довготривалі військові конфлікти та нестабільність у різних регіонах світу вимагають якісно нових підходів до забезпечення миру. Це

актуалізує необхідність укладання ефективних міжнародних угод, перегляду стратегій дипломатичного співробітництва та зміцнення міжнародних альянсів, що мають на меті гарантування стабільності та безпеки у світі.

Аналіз останніх досліджень та літератури. Проблематика забезпечення миру та безпеки в сучасній системі міжнародних відносин є предметом численних наукових досліджень, проте залишається актуальною та недостатньо вивченою. У працях вітчизняних та зарубіжних учених, зокрема Л. Л. Гриценко, К. О. Дорошкевич, В. Я. Карковської, Г. О. Комарницької, О. Є. Кузьміна, О. М. Лук'янової та інших, розглядається діяльність міжнародних організацій у сфері безпеки, їхній вплив на глобальні та регіональні процеси стабілізації, а також роль дипломатії у розв'язанні міжнародних конфліктів. Особлива увага приділяється питанням інтеграції України в міжнародні безпекові структури та впливу глобальних альянсів на внутрішню безпеку держав.

Дослідники акцентують на важливості

багатосторонньої дипломатії, механізмах врегулювання конфліктів та функціонуванні міжнародних інституцій, таких як ООН, НАТО, ОБСЄ. Однак, у сучасних реаліях виникають нові загрози, пов'язані з гібридними війнами, кібербезпекою та інформаційними маніпуляціями, що вимагає подальшого наукового аналізу. Незважаючи на значний внесок науковців у дослідження міжнародної безпеки, проблема залишається відкритою, оскільки система глобального миру потребує удосконалення механізмів взаємодії між державами та міжнародними організаціями. Це зумовлює необхідність подальшого вивчення теми, що і є метою даного дослідження.

Метою цієї наукової статті є аналіз сучасних глобальних викликів у сфері миру та безпеки, дослідження ролі міжнародних відносин у їх подоланні, а також оцінка ефективності механізмів міжнародної співпраці у забезпеченні стабільності. Особлива увага приділяється діяльності міжнародних організацій, альянсів та дипломатичних інструментів, які сприяють врегулюванню конфліктів та зміцненню системи міжнародної безпеки. На основі проведеного аналізу стаття спрямована на визначення актуальних проблем та перспектив розвитку міжнародних відносин у контексті забезпечення миру в сучасному світі.

Методологія та методи дослідження.

Методологічною основою дослідження є системний підхід, який дозволяє розглядати міжнародні відносини у сфері забезпечення миру та безпеки як комплексну взаємодію держав, міжнародних організацій та інших суб'єктів. Використано принципи міждисциплінарного аналізу, що поєднує підходи міжнародних відносин, політичних наук, економіки та безпекознавства.

Результати дослідження.

Міжнародні відносини України у сфері забезпечення миру та безпеки, з огляду на глобалізаційні процеси та інтеграцію у міжнародні структури, мають особливий характер. Зміна глобальних політичних і економічних реалій, а також активізація міжнародних конфліктів ставлять нові виклики для забезпечення безпеки не лише на національному рівні, але й на рівні міжнародної спільноти. Формування нових механізмів миротворчості та стабільності вимагає постійної адаптації до нових реалій і взаємодії міжнародних організацій, державних і недержавних суб'єктів. У цьому контексті важливо розглядати системні трансформації, що відбуваються у сфері міжнародних відносин, через призму інтеграційних процесів, функціонування міжнародних інституцій та їхнього впливу на стабільність та мир.

Особлива увага повинна приділятися процесу еволюції міжнародної системи безпеки, що проходить через руйнування старих моделей та формування нових, більш адаптованих до сучасних викликів. Однією з важливих складових такого процесу є зростаюча роль міжнародних організацій, які виступають не лише як координатори державних політик, але й як активні учасники миротворчих ініціатив. Це також стосується розвитку міжнародних відносин України, де особливу роль відіграє інтеграція в європейські безпекові структури та партнерство з міжнародними організаціями, такими як ООН, НАТО, ЄС та інші, що активно сприяють реалізації принципів глобального миротворчого співробітництва.

У цьому дослідженні основна увага зосереджена на аналізі механізмів міжнародного співробітництва та їх впливу на забезпечення миру, зокрема через діяльність міжнародних організацій, розширення мережі глобальних та регіональних інститутів. Транснаціональні виклики, такі як кіберзагрози, гібридні війни та глобальні соціально-економічні кризи, вимагають нових підходів і стратегій у міжнародній політиці. Це дослідження покликане визначити найбільш ефективні моделі співпраці в контексті сучасних безпекових загроз і визначити роль України в цих процесах.

У сучасному світі міжнародні відносини перебувають під значним впливом глобальних загроз і новітніх викликів, таких як тероризм, кіберзагрози, гібридні війни, а також проблеми, пов'язані з економічними кризами та зміною клімату. У цьому контексті міжнародні організації та інститути відіграють ключову роль у формуванні ефективних механізмів забезпечення миру та стабільності на світовій арені. Проте, незважаючи на активізацію міжнародного співробітництва, дослідження показують, що існують значні труднощі у реалізації міжнародних домовленостей, що часто призводить до невдач у досягненні сталого миру.

Одним із основних напрямків дослідження є аналіз ролі міжнародних організацій, таких як ООН, НАТО, ЄС, у забезпеченні миру та безпеки в умовах нових глобальних загроз. Важливим є розгляд взаємодії цих організацій з національними урядами та регіональними структурами, що дозволяє виявити ефективність колективних безпекових механізмів. У дослідженні було виявлено, що міжнародні організації, зокрема ООН, активно залучаються до вирішення кризових ситуацій, проте обмеження, пов'язані з політичною волею держав-членів та фінансовими ресурсами, часто знижують їхню ефективність у реалізації миротворчих місій.

Додатково, важливим аспектом є роль національних інтересів у міжнародних відносинах. Проблема полягає у тому, що більшість міжнародних угод не завжди забезпечують баланс між безпековими інтересами різних країн, що створює конфлікти інтересів і ускладнює досягнення компромісів. Наприклад, політика нейтралітету України та її інтеграція в європейські безпекові структури супроводжуються певними труднощами, такими як реакція Росії на прагнення України вступити до НАТО, що призводить до ескалації конфлікту на сході країни.

У рамках цього дослідження було проведено порівняння ефективності миротворчих місій в Україні та інших країнах, що постраждали від збройних конфліктів. Результати показали, що найбільше успіху мали миротворчі місії, де міжнародні організації змогли створити коаліцію з національними силами та регіональними партнерами, що дозволяло зберігати стабільність і безпеку. Проте у випадку України, незважаючи на активну допомогу від міжнародних партнерів, результативність миротворчих зусиль значною мірою залежала від політичної ситуації та впливу зовнішніх акторів.

Крім того, було розглянуто роль новітніх технологій у забезпеченні міжнародної безпеки. Одним із головних викликів сьогодення є зростаюча загроза кіберзлочинності та можливості ведення гібридних війн, що потребує від міжнародних організацій створення нових форм співпраці та безпекових стандартів. Це є важливою складовою,

оскільки сучасні загрози не обмежуються лише територіальними конфліктами, а включають і кіберпростір, що вимагає глобального підходу до вирішення безпекових проблем.

Висновки дослідження свідчать, що для забезпечення стабільного миру та безпеки необхідно не лише посилити координацію між міжнародними організаціями, але й здійснити адаптацію до нових викликів, таких як кіберзагрози та гібридні війни. Україні в цьому контексті важливо зміцнювати міжнародне співробітництво в рамках ЄС та НАТО, активно брати участь у миротворчих місіях, а також розвивати власні можливості у сфері кібербезпеки, що дозволить знизити зовнішні ризики та забезпечити стійкий розвиток національної безпеки.

Взаємодія міжнародних організацій у сфері забезпечення миру та безпеки є важливим аспектом сучасних міжнародних відносин. Міжнародні організації, такі як ООН, Міжнародний Червоний Хрест, НАТО та інші, грають ключову роль у підтримці миру, наданні гуманітарної допомоги та вирішенні глобальних конфліктів. Вони мають досвід у наданні допомоги населенню в зонах збройних конфліктів, у зборі та аналізі даних, що допомагає відстежувати порушення прав людини та здійснювати ефективні заходи з підтримки стабільності. Однак, на відміну від держав, міжнародні організації можуть діяти нейтрально у конфліктних зонах, надаючи допомогу цивільним особам без порушення принципу невтручання у внутрішні справи країн. Такі організації можуть виконувати посередницьку роль, налагоджуючи зв'язок між противоречливими сторонами і забезпечуючи гуманітарну допомогу.

У рамках глобальної безпеки міжнародні організації також займаються превентивною дипломатією, спрямованою на попередження конфліктів, а також організовують гуманітарні місії у зоні війни та після її завершення для відновлення громад і економік. У разі виникнення криз, міжнародні організації можуть здійснювати моніторинг ситуації, допомагати в примиренні сторін, а також підтримувати відновлення територій і сприяти стабільному розвитку на національному рівні. Важливою частиною роботи міжнародних організацій є раннє попередження збройних конфліктів, що здійснюється через аналіз ситуації та співпрацю з державами, щоб уникнути подальшої ескалації насильства.

Міжнародні організації також беруть на себе функції, які можна умовно поділити на кілька основних напрямів:

1. Превентивна діяльність, яка спрямована на запобігання внутрішнім кризам і конфліктам шляхом дипломатичних зусиль та раннього реагування на загрози.

2. Миротворчість, що включає забезпечення гуманітарної та соціальної допомоги в умовах конфлікту.

3. Постконфліктне відновлення, яке полягає в наданні допомоги в процесах відновлення після завершення військових дій, включаючи економічну допомогу та відновлення соціальних структур.

Цей підхід дає можливість зрозуміти, як міжнародні організації можуть бути залучені на різних етапах конфлікту — від попередження до післявоєнного відновлення. Так, наприклад, під час збройного конфлікту міжнародні організації активно координують гуманітарну допомогу, сприяють доставці продуктів харчування та медикаментів до

постраждалих, допомагають в евакуації цивільних осіб. ООН, Міжнародний Червоний Хрест та інші гуманітарні організації також працюють над забезпеченням прав людини, фіксацією порушень міжнародного права та наданням правової допомоги постраждалим.

Водночас міжнародні організації все більше впливають на міжнародні відносини та безпеку завдяки своїй здатності забезпечувати взаємодію між країнами на міжнародній арені. Вони формують нові стандарти, які сприяють розвитку глобального громадянського суспільства, а також сприяють формуванню більш космополітичного світогляду, зокрема через взаємодію людей та громад з різних країн у рамках міжнародних проектів і ініціатив. Таким чином, міжнародні організації стають важливою частиною не лише політичного, але й соціокультурного розвитку міжнародної спільноти, допомагаючи підтримувати стабільність у світі.

У контексті сучасних міжнародних відносин важливо також зазначити, що зростаюча роль міжнародних організацій у глобальній безпеці вимагає нових підходів до визначення ефективності їх діяльності, де взаємодія між державами, міжнародними організаціями та недержавними акторами має вирішальне значення для досягнення довгострокової стабільності та миру в світі. Міжнародна безпека повинна ґрунтуватися на принципах міжнародного права, а також на активній участі міжнародних організацій у вирішенні глобальних проблем, таких як зміна клімату, кібербезпека, пандемії та тероризм.

Міжнародні організації відіграють критично важливу роль у вирішенні глобальних викликів, що мають прямий вплив на мир та безпеку у світі, і цей вплив особливо посилюється в контексті війни в Україні. Збройний конфлікт, що розгортається на території України, став яскравим прикладом того, як міжнародна спільнота через свої організації може реагувати на серйозні загрози, що виникають внаслідок агресії, і сприяти стабільності як в Україні, так і в усьому Європейському регіоні.

Міжнародні організації, такі як Організація Об'єднаних Націй (ООН), Європейський Союз (ЄС), НАТО, а також численні гуманітарні організації, активно долучаються до вирішення наслідків війни. ООН, зокрема, працює над забезпеченням гуманітарної допомоги для постраждалих від війни, включаючи доставку продуктів харчування, ліків, а також підтримку біженців, що втекли від конфлікту. Організація намагається зберегти мир, використовуючи свої дипломатичні канали для переговорів і закликаючи до мирного врегулювання конфлікту.

Європейський Союз став одним із основних акторів на політичній арені, надаючи Україні значну фінансову та економічну допомогу, а також вживаючи санкції проти Росії, щоб чинити тиск на країну-агресора. НАТО, хоча і не безпосередньо залучене у бойові дії, активно підтримує Україну в її прагненні забезпечити свою обороноздатність, надаючи військову допомогу, обладнання та тренування для українських військових.

Однак війна в Україні демонструє не лише важливість військових і гуманітарних зусиль, але й необхідність загальної реформи підходів до міжнародної безпеки. Сучасні глобальні виклики, зокрема в контексті агресії, вимагають більш скоординованих та швидких реакцій з боку

міжнародних організацій. Конфлікти такого масштабу не можна вирішити лише за допомогою традиційних дипломатичних і військових інструментів. Важливе значення має співпраця в рамках глобальних безпекових ініціатив, таких як контроль над озброєннями, запобігання ескаляції конфліктів та забезпечення прав людини навіть у зонах бойових дій.

Важливою складовою є роль міжнародних організацій у стабілізації ситуації після завершення активних бойових дій. Україні, як країні, що переживає агресію та збройний конфлікт, необхідно буде здійснити масштабне відновлення інфраструктури та соціальних послуг, а також подолати економічні та гуманітарні наслідки війни. Тут ключову роль можуть відігравати міжнародні організації, такі як Світовий банк, Міжнародний валютний фонд (МВФ), а також численні гуманітарні та екологічні організації, що допомагають відновити країну після конфлікту.

В умовах сучасних глобальних викликів міжнародні організації відіграють важливу роль у забезпеченні миру та безпеки, розробляючи механізми для запобігання конфліктам, врегулювання кризових ситуацій та захисту прав людини. Останнім часом значного значення набули питання гібридних загроз, кібербезпеки та використання інформаційних технологій у військових і дипломатичних цілях. Зокрема, війна в Україні висвітлює критичну важливість адаптації міжнародних інституцій до нових форматів збройних конфліктів, які включають економічний тиск, інформаційні війни та використання приватних військових компаній.

Одним із головних викликів для міжнародних організацій є забезпечення ефективності їхніх рішень. Незважаючи на те, що ООН, ОБСЄ, НАТО та інші структури активно працюють над збереженням миру, у багатьох випадках їхні рішення блокуються через розбіжності між державами-членами. Наприклад, Радбез ООН часто стикається з труднощами у прийнятті рішень через право вето постійних членів, що суттєво ускладнює реакцію на міжнародні конфлікти. У цьому контексті все більшої ваги набувають регіональні ініціативи, такі як зусилля ЄС щодо підтримки України або діяльність Африканського Союзу у врегулюванні криз на континенті.

Ще одним аспектом, який потребує уваги, є питання післяконфліктного відновлення. У випадку України важливими є як військова та гуманітарна допомога, так і довгострокові програми відбудови економіки та інфраструктури, що реалізуються міжнародними фінансовими інституціями, такими як Світовий банк і МВФ. Міжнародне співтовариство стоїть перед необхідністю вироблення нових підходів до підтримки країн, що постраждали від конфліктів, зокрема у сферах фінансування, технологічного розвитку та соціальної інтеграції.

Можемо стверджувати, що сучасна система міжнародних відносин потребує трансформації для ефективного реагування на виклики глобальної безпеки. Інституційні зміни, розширення сфер відповідальності міжнародних організацій та посилення співпраці між державами стануть ключовими факторами у забезпеченні миру та стабільності у XXI столітті.

З огляду на нові загрози, такі як гібридні війни, кібератаки, та інші, вважаємо за потрібне розробити нові підходи до управління глобальною безпекою такі як:

1. Реформування інституційної архітектури міжнародних організацій:

- розширення мандату Ради Безпеки ООН з переглядом механізму застосування права вето, що дозволить швидше ухвалювати рішення в умовах криз;

- посилення ролі регіональних безпекових структур (ЄС, НАТО, Африканський Союз) у врегулюванні конфліктів, що дозволить оперативніше реагувати на загрози;

- формування єдиної глобальної антикризової платформи для координації дій міжнародних організацій та держав у випадках надзвичайних ситуацій, включаючи військові конфлікти, пандемії та екологічні катастрофи.

2. Зміцнення механізмів превентивної дипломатії:

- впровадження систем раннього попередження, що базуються на штучному інтелекті та великих даних (Big Data), для виявлення потенційних загроз та запобігання конфліктам;

- підвищення ролі дипломатичних медіаційних місій та миротворчих ініціатив для мирного врегулювання спорів;

- інтеграція бізнес-спільноти у миротворчі процеси через соціально відповідальні інвестиції та проекти сталого розвитку.

3. Розвиток міжнародної кібербезпеки та протидії інформаційним загрозам:

- створення глобального кібернетичного центру безпеки під егідою ООН для боротьби з кібератаками та дезінформацією;

- запровадження міжнародних стандартів щодо відповідальності держав та недержавних акторів у цифровому просторі;

- спільні розслідування міжнародних кіберзагроз та санкційні механізми проти кіберзлочинців.

4. Інноваційні підходи до постконфліктного відновлення:

- використання технологій блокчейн та цифрових платформ для прозорого розподілу міжнародної допомоги країнам, що постраждали від конфліктів;

- створення спеціальних економічних зон та пільгових інвестиційних режимів для регіонів, які відбудовуються після війни;

- запровадження довгострокових стратегій реінтеграції біженців, що передбачають освіту, професійну підготовку та підтримку малого бізнесу.

5. Екологічний аспект глобальної безпеки:

- включення питань екологічної безпеки до пріоритетів міжнародних миротворчих операцій, оскільки зміни клімату можуть спричинити нові конфлікти через дефіцит ресурсів;

- посилення міжнародного контролю за використанням природних ресурсів у зонах конфлікту для запобігання їх експлуатації на фінансування збройних формувань;

- розширення міжнародних механізмів підтримки держав, які стикаються з наслідками екологічних катастроф, спричинених війною або змінами клімату.

Запропоновані трансформації дозволять підвищити ефективність міжнародних організацій у реагуванні на виклики глобальної безпеки. Зміцнення інституційної спроможності, впровадження новітніх

технологій та розширення міжнародного співробітництва сприятимуть більшій стабільності у світі. Війна в Україні стала прикладом того, що традиційні механізми безпеки потребують докорінного перегляду, а міжнародне співтовариство має шукати нові шляхи для забезпечення миру та стійкого розвитку.

Крім того, війна в Україні стала потужним сигналом для міжнародної спільноти про необхідність посилення глобальних механізмів запобігання конфліктам і збереження миру. Це включає не лише традиційні заходи миротворчості, але й нові форми співпраці у сферах економічної безпеки, екологічних загроз та кібербезпеки. Враховуючи загрозу від глобальних конфліктів, міжнародні організації повинні розвивати більш інтегровані стратегії, щоб протистояти подібним викликам у майбутньому.

Таким чином, роль міжнародних організацій у забезпеченні миру та безпеки в умовах глобальних викликів набуває особливої важливості у світлі війни в Україні. Ці організації не лише виступають як посередники і надавачі гуманітарної допомоги, але й формують нові підходи до глобальної безпеки, активно сприяючи зменшенню наслідків агресії та запобіганню подальшій ескалації конфліктів. Міжнародна співпраця в цих сферах є необхідною умовою для підтримки стабільності у світі та забезпечення стійкого миру в умовах постійно змінюваного глобального середовища.

Висновки.

Узагальнюючи вищезазначене, можна стверджувати, що міжнародні організації займають ключову роль у забезпеченні миру та безпеки в умовах глобальних викликів. Їхні функції, зокрема в сфері миротворчості, гуманітарної допомоги та постконфліктного відновлення, є незамінними для стабілізації ситуації в країнах, що постраждали від збройних конфліктів, таких як Україна. Враховуючи актуальність війни в Україні, міжнародна спільнота має важливу можливість і відповідальність для посилення механізмів запобігання конфліктам і розробки нових підходів до глобальної безпеки.

Водночас війна в Україні підкреслює необхідність адаптації міжнародних організацій до сучасних глобальних загроз, таких як агресія, кібербезпека та екологічні кризи. Взаємодія між країнами та міжнародними структурами повинна бути більш ефективною і скоординованою для забезпечення стабільного розвитку і безпеки на міжнародному рівні. Спільні зусилля міжнародних організацій, держав і громадянського суспільства є важливим фактором для досягнення стійкого миру в умовах сучасних викликів.

Список літератури

1. *Глобальні виклики та міжнародні відносини: теорія та практика* / О.І. Бондаренко, І.С. Степаненко та ін. – К.: Наукова думка, 2017. – 432 с.
2. *Міжнародні відносини та глобальні безпекові виклики* / І.В. Петров, О.А. Герасимова. – К.: Юридична практика, 2020. – 520 с.
3. *Зовнішня політика України в умовах глобалізації* / М.А. Шульга, Ю.О. Хмельницький. – К.: Літера ЛТД, 2021. – 359 с.
4. *Міжнародні організації в системі міжнародної безпеки: теоретичні та практичні аспекти* / О.В. Курінний, А.М. Іванова. – К.: Інститут міжнародних відносин, 2018. – 310 с.
5. *Збройні конфлікти та міжнародна безпека: сучасний контекст* / С.О. Бандура, І.П. Чекаленко. – К.: Видавництво Ніка-Центр, 2022. – 240 с.
6. *Безпека в міжнародних відносинах: глобальні виклики та нові стратегії* / В.І. Черняк. – К.: Кондор, 2020. – 312 с.
7. *Війна в Україні та міжнародна безпека: аналіз та прогнози* / М.О. Розумний, В.М. Шербань. – К.: Науковий світ, 2023. – 450 с.
8. *Міжнародні організації та їх роль у глобальній безпеці* / Т.О. Ковальчук. – Львів: Світ, 2019. – 278 с.
9. *Роль міжнародних організацій у миротворчих операціях: теорія та практика* / Ю.І. Литвак, Н.О. Єрмоленко. – К.: Нова думка, 2018. – 358 с.
10. *Глобальні безпекові виклики та нові форми міжнародної співпраці* / А.С. Грекова. – К.: Академія, 2021. – 402 с.

References (transliterated)

1. *Hlobalni vyklyky ta mizhnarodni vidnosyny: teoriia ta praktyka* [Global Challenges and International Relations: Theory and Practice] / O.I. Bondarenko, I.S. Stepanenko et al. – Kiev: Naukova dumka, 2017. – 432 p.
2. *Mizhnarodni vidnosyny ta hlobalni bezpekovi vyklyky* [International relations and global security challenges] / I.V. Petrov, O.A. Herasymova. – Kiev: Yurydychna praktyka, 2020. – 520 p.
3. *Zovnishnia polityka Ukrainy v umovakh hlobalizatsii* [Ukraine's foreign policy in the context of globalization] / M.A. Shulha, Yu.O. Khmelnytskyi. – Kiev: Litera LTD, 2021. – 359 p.
4. *Mizhnarodni orhanizatsii v systemi mizhnarodnoi bezpeky: teoretychni ta praktychni aspekty* [International organizations in the system of international security: theoretical and practical aspects] / O.V. Kurinnyi, A.M. Ivanova. – Kiev: Instytut mizhnarodnykh vidnosyn, 2018. – 310 p.
5. *Zbroini konflikty ta mizhnarodna bezpeka: suchasnyi kontekst* [Armed conflicts and international security: the contemporary context] / S.O. Bandura, I.P. Chekalenko. – Kiev: Vydavnytstvo Nika-Tsentr, 2022. – 240 p.
6. *Bezpeka v mizhnarodnykh vidnosynakh: hlobalni vyklyky ta novi stratehii* [Security in international relations: global challenges and new strategies] / V.I. Cherniak. – Kiev: Kondor, 2020. – 312 p.
7. *Viina v Ukraini ta mizhnarodna bezpeka: analiz ta prohnozy* [The War in Ukraine and International Security: Analysis and Forecasts] / M.O. Rozumnyi, V.M. Shcherban. – Kiev: Naukovyi svit, 2023. – 450 p.
8. *Mizhnarodni orhanizatsii ta yikh rol u hlobalnii bezpetsi* [International organizations and their role in global security] / T.O. Kovalchuk. – Lviv: Svit, 2019. – 278 p.
9. *Rol mizhnarodnykh orhanizatsii u myrotvorchykh operatsiakh: teoriia ta praktyka* [The role of international organizations in peacekeeping operations: theory and practice] / Yu.I. Litvak, N.O. Yemolenko. – Kiev: Nova dumka, 2018. – 358 p.
10. *Hlobalni bezpekovi vyklyky ta novi formy mizhnarodnoi spivpratsi* [Global security challenges and new forms of international cooperation] / A.S. Hrekova. – Kiev: Akademiia, 2021. – 402 p.

Надійшла (received) 10.02.2025

Відомості про авторів / About the Authors

Волоснікова Наталія Миколаївна (Volosnikova Nataliia) – кандидат економічних наук, доцент, завідувачка кафедри загальної економічної теорії, Національний технічний університет “Харківський політехнічний інститут”: (066)6546909, Nataliia.Volosnikova@khpі.edu.ua

Абрамов Федір Володимирович (Abramov Fedir) – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри загальної економічної теорії, Національний технічний університет “Харківський політехнічний інститут”: (095)1052834, abramov@khpі.edu.ua

Яцина Вікторія Валентинівна (Yatsyna Victoriia) – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри загальної економічної теорії, Національний технічний університет “Харківський політехнічний інститут”: (067)7512888, victoriia.yatsyna@khpі.edu.ua